

การศึกษาและวิเคราะห์แรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

ไพฑูริย์ โพธิ์สาร, นีรนาท จุลเนียม, อังกุล สมคะเนย์
นักวิชาการอิสระ

อีเมล: elovemylove@gmail.com

Received: July 1, 2022 Revised: July 1, 2022 Accepted: July 1, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู 2) ศึกษาองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ 3) เปรียบเทียบองค์ประกอบแรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู โดยการจำแนกตามเขตพื้นที่ที่ปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน 57 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยทดสอบค่าเอฟ ถ้าพบความแตกต่าง ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่โดยเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธีของ Scheffe

ผลการวิจัย พบว่า

1. องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเอาใจใส่ในการทำงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ 2) ตระหนักถึงความสำเร็จของนักเรียน 3) มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) มุ่งสนองนโยบายองค์กร

2. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบที่แรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน ที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ต่างกันมีองค์ประกอบแรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, วิชาชีพครู

THE STUDY AND ANALYSIS OF MOTIVATION, COMPONENTS OF SUCCESS OF THE LEARNING PROCESS BY USING A PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR TEACHING CERTIFICATE STUDENTS.

Paitoon Pothisan, Neranart Chulniam, Ungoon Somkanae

Independent Scholar

e-mail address: elovemylove@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to 1) analyze the success components of the learning process by using the professional learning community. For Teachers Certificate students 2) Study the level of success components of the learning process using professional learning communities. and 3) compared the motivation component, the success component of the learning process using the professional learning community for teacher's certification students. by classification according to the area of work the sample group used in the research was teacher professional students working in schools. Under the Office of Basic Education Areas, there were 57 people. Tools used in this research. It is a 5-level estimation scale questionnaire. The questionnaire had a confidence value of .80. The statistics used in the data analysis were arithmetic mean. standard deviation Exploratory component analysis and comparison of the mean by testing the F value. if any difference is found an analysis of the difference between pairs by comparing multiples was performed by Scheffe's method.

The results of the research found that

1. Components of Successful Learning Processes Using Professional Learning Communities There are 4 components for teachers' certificate students: 1) attention to work for professional development, 2) awareness of students' achievements, 3) focus on academic achievement, and 4) focus on organizational policies.

2. Teachers who work in schools under the Office of the Basic Education Service Area There is a motivation component, component of success of the learning process using the professional learning community for pedagogical students. Overall, it's at a high level.

3. Teachers who work in schools under the Office of the Basic Education Service Area Those working in different areas had the motivation component, the success component of the teaching professional learning process, Overall, the difference was statistically significant at the .01 level.

Keywords: Professional learning community, teaching profession

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาศักยภาพของครูในด้านการศึกษามีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง การปรับปรุงพัฒนาศักยภาพของครูให้ครอบคลุมทั้งในระบบโรงเรียน เพื่อให้สามารถรับมือกับผลกระทบของโลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมแล้ว ผลการวิจัยทางการศึกษาต่างชี้ให้เห็นถึงภาครัฐหรือผู้ดูแลนโยบายทางการศึกษา ต่างมีความสนใจอย่างมากในการปรับปรุงและต้องการเปลี่ยนแปลงการสอนของครู โดยให้ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นของผู้เรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้นอย่างรวดเร็ว (Wiley, 2001, p.17) ดังนั้น การศึกษาการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จรวมทั้งการสำรวจปัจจัยที่หลากหลาย อิทธิพลที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว มีนักการศึกษาและนักวิจัยทางการศึกษาได้ชี้แนะแนวทางการปฏิบัติให้กับโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนจำเป็นต้องให้ครูมีภาระงานและเรียนรู้ร่วมกัน คือ เป็นความพยายามค้นหาเพื่อความเข้าใจถึงบริบทต่างๆ ในงานของครู ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานของครูเป็นต้น (Hicks, 2005, p. 5) ซึ่งเป็นผู้จุดประกายงานวิจัยให้มีการศึกษามากขึ้น เกี่ยวกับประสบการณ์ของครู และอิทธิพลของชุมชนการเรียนรู้ที่มีผลต่อนักเรียนเป็นฐานการศึกษา

องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของผู้เรียนสามารถเกิดได้จากหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยสำคัญภายในสถานศึกษาประการแรก ได้แก่ การบริหารจัดการโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพโดยเริ่มต้นจากผู้บริหารที่จะต้องวางแผนจัดการทรัพยากรทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร การเงิน งบประมาณ วัสดุต่างๆ ทั้งนี้ทรัพยากรด้านบุคลากรมีส่วนสำคัญยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องดูแลเอาใจใส่ในการสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้บุคลากรเกิดกำลังใจในการปฏิบัติงาน ต้องรู้จักคนในองค์การด้วย ดังนั้นประเด็นสำคัญ ในการศึกษาพฤติกรรมองค์การ ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจความรู้สึก ค่านิยม และธรรมชาติของบุคลากรและความต้องการ รวมทั้งการศึกษาพฤติกรรมองค์การนั้น เพื่อจะได้กำหนดสิ่งจูงใจหรือเป้าหมายสำหรับการจูงใจให้บุคลากรทำงานได้ตามความต้องการขององค์การ (สุดเขต เขียวอุไร, 2560, หน้า 15)

การสร้างแรงจูงใจโดยการนำทฤษฎีของ Herzberg มาเป็นแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ ได้แก่ ปัจจัยจูงใจที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงานและปัจจัยจูงใจลักษณะจิตหรือปัจจัยจูงใจที่บำรุงจิตใจ มาช่วยเพื่อยกระดับวิชาชีพของครูให้พัฒนาต่อยอดให้สูงขึ้นนั้น มีแนวทางเพื่อสร้างเครือข่ายหรือชุมชนการเรียนรู้ที่เรียกว่า “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้” การสร้างแรงจูงใจให้กับครูในการทำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ Professional Learning Community หรือเรียกว่า PLC เป็นการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ Sergio Anni (1994, p. 65) ได้กล่าวถึง (Professional Learning Community: PLC) ว่าเป็นสถานที่สำคัญปฏิสัมพันธ์ของมวลสมาชิกวิชาชีพครูของโรงเรียน ในการทำงานเพื่อปรับปรุงผลการเรียนการสอนของผู้เรียน หรืองานวิชาการโรงเรียน Hard (1997, p.92) ได้กล่าวถึงมุมมองเดียวกัน โดยการรวมตัวกันจะแสดงถึงการเป็นผู้นำร่วมกันของครูหรือเปิดโอกาสให้ครูเป็นผู้ที่ก่อเกิดการเปลี่ยนแปลง ซึ่ง วิจารย์ พานิช (2555, หน้า 24) ได้กล่าวว่า การมีคุณค่าร่วม และวิสัยทัศน์ร่วมกันไปถึงการเรียนรู้ร่วมกันและการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ การรวมตัวในรูปแบบนี้เป็นเหมือนแรงผลักดัน โดยอาศัยความต้องการและความสนใจของ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพสู่มาตรฐานการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนเป็นหลัก Senge (1990, p. 45) ได้กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพให้เป็นครูเพื่อศิษย์โดยมองว่า ศิษย์เป็นของเรา มากกว่ามองว่า ศิษย์ของฉัน จากการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจากการเรียนรู้ของครู เป็นตัวตั้ง เรียนรู้ที่จะมองเห็นการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และเพิ่มศักยภาพการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นหลักการปฏิรูปโรงเรียนสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของโรงเรียน

การใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ (Professional Learning Community: PLC) เกี่ยวกับความสามารถขององค์กรในการเรียนรู้ (Thompson et al., 2004, p.5) ได้กล่าวว่า PLC เกิดมาจากการประยุกต์แนวคิดองค์การแห่งการเรียนรู้ ประยุกต์สู่โรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (Senge, 1990, p.11) อย่างไรก็ตามการบริหารองค์การโรงเรียนโดยทั่วไปได้รับอิทธิพลจากแนวคิด การบริหารอุตสาหกรรมหรือวิทยาศาสตร์การจัดการในตอนต้นยุคศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดของ Wood and Wood, 2002, p.9) ได้อธิบายถึงการจัดองค์การตามหน้าที่โดยมีการจัดการทั้งการวางแผน การจัดองค์การการบังคับบัญชา สั่งการ การประสานงาน และการควบคุม โดยมุ่งเน้นการฝึกอบรมด้านเทคนิค วิธีการทำงานมากกว่าการเรียนรู้ในฐานะงานที่แท้จริง ในการบริหารโรงเรียนส่วนใหญ่จึงเป็นระบบการควบคุมบังคับบัญชาและความสัมพันธ์แบบแนวดิ่ง จึงทำให้เกิดการเรียนรู้และความร่วมมือกันน้อย รวมถึงการแยกส่วนกันทำงานจนขาดความสามารถในการแก้ปัญหา ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานแบบเปิดใจเรียนรู้ รับฟังเพื่อเปลี่ยนแปลงมีความลดลง (ประเวศ วะสี, 2557, หน้า 6) ทั้งการพัฒนาการศึกษาที่มีเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาความเป็นมนุษย์นั้นไม่สามารถทำได้อย่างโดดเดี่ยว แบ่งแยกกันทำ ซึ่งสวนทางกับแนวคิดของ DuFour (2004, p. 39) ที่กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้เป็นฐานทางวิชาชีพเป็นภารกิจร่วม (Shared Mission) โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายร่วม รวมถึงการเรียนรู้ของครูในทุกๆ ภารกิจสิ่งสำคัญได้แก่ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจหลัก (Hard, 1997, p. 29) โดยการรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อผู้เรียนร่วมกันของครู โรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพไม่ต่อเนื่อง ขาดความตระหนักในคุณค่าของกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีโรงเรียนที่ได้ตระหนักเห็นคุณค่าของการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพ โดยได้รับความร่วมมือของผู้บริหารและครูในสถานศึกษาที่มีอุดมการณ์เดียวกันเรียนรู้กระบวนการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความสำเร็จของโรงเรียนเหล่านี้เป็นโรงเรียนแกนนำและเป็นต้นแบบของสำนักงานเขตถิ่นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีทั้งหมด 45 โรงเรียน เกิดจากผู้บริหารและครูแกนนำรวมถึงบุคลากรทางการศึกษาอื่นๆ เป็นผู้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนเกิดแรงจูงใจการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทางการเรียนรู้วิชาชีพจนสำเร็จ

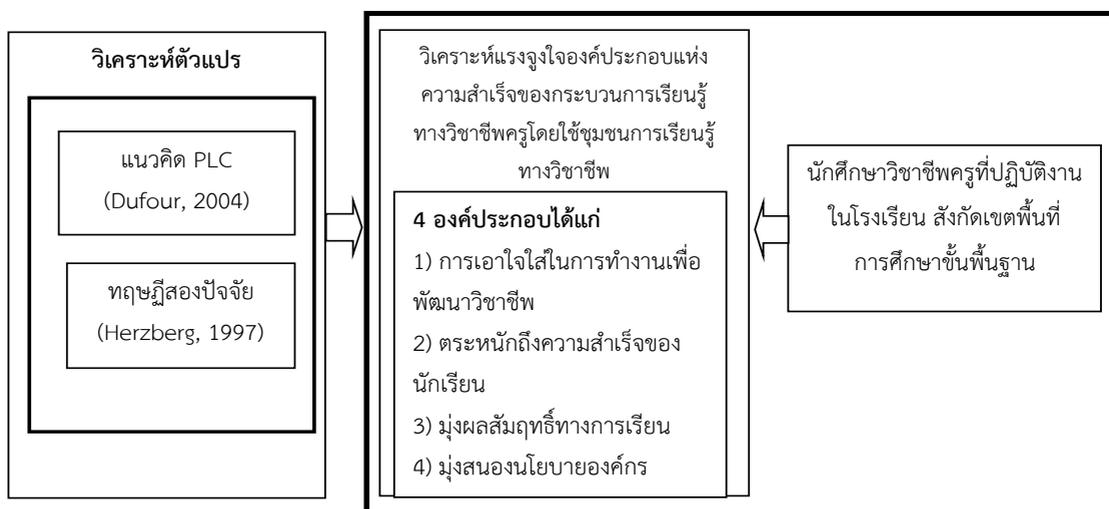
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์แรงจูงใจขององค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู เพื่อให้ได้ทราบและเห็นถึงความสำคัญการดำเนินชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูไปสู่การเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาระดับองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบแรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน
 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน และกำลังศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 57 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบตามหลักการพิจารณากลุ่มตัวอย่างของ Hair et al., (1998) โดยมีตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด 52 ตัวแปร ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน และกำลังศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ องค์ประกอบแรงจูงใจแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยติดต่อขอหนังสือจากภาควิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เพื่อขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อให้บุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม นำหนังสือไปให้ด้วยตนเอง พร้อมกับแบบสอบถามและชี้แจงรายละเอียดเพื่อให้เข้าใจในการตอบแบบสอบถาม และรวบรวมแบบสอบถามจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวน 57 ชุด ที่มีความสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 100 จากแบบสอบถามทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบแรงจูงใจความสำเร็จ โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากหลักการ แนวคิดที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์องค์ประกอบดังกล่าวของครูที่ส่งผลให้การเรียนรู้ทางวิชาชีพประสบความสำเร็จ จำนวน 1 ฉบับ มีจำนวน 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ประกอบด้วย ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบแรงจูงใจความสำเร็จ โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู จำนวน 52 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแบบของ Likert's Rating Scale มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .80

การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ วิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตัวแปรสำคัญ (Principal Component Analysis) แล้วหมุนแกนด้วยวิธี Varimax และทดสอบสมมติฐานด้วยวิธีการทดสอบค่า F-test และเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีการของ Scheffe's Method

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเกี่ยวข้องกับข้อมูลทั่วไป พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู เป็นครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน

2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจขององค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้สถิติ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) and Bartlett's test of sphericity ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูล ซึ่งได้ค่า KMO เท่ากับ .66 ซึ่งมากกว่า .50 และเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ข้อมูลที่ได้มีความเหมาะสมที่จะใช้เทคนิค Factor Analysis จากการทดสอบสมมติฐาน Bartlett's test of sphericity พบว่าตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันจึงสามารถใช้เทคนิค Factor Analysis ได้

2.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ หาจำนวนองค์ประกอบ ค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน ร้อยละของความแปรปรวนสะสม โดยการวิเคราะห์จากเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ และสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเน้นองค์ประกอบหลัก ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การแสดงจำนวนองค์ประกอบค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน และความแปรปรวนสะสมของการวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (N=57)

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน (Eigenvalues)	ร้อยละของความแปรปรวน	ร้อยละของความแปรปรวนสะสม
1	4.021	5.108	5.109
2	3.056	5.00	10.110
3	2.706	4.177	14.303
4	2.117	3.602	18.006
5	1.846	3.584	21.701
6	1.627	3.262	25.064
7	1.548	3.061	28.137
8	1.452	3.055	31.203
9	1.356	3.037	34.251
10	1.283	2.823	37.184
11	1.244	2.808	40.103
12	1.236	2.808	43.022
13	1.150	2.740	45.873
14	1.078	2.740	48.723
15	1.060	2.701	51.535
16	1.001	2.701	54.336
17	1.070	2.682	57.130
18	1.027	2.608	59.838
19	1.012	2.408	62.347

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าไอเกน (Eigenvalues) ซึ่งเป็นผลรวมกำลังสองของสัมประสิทธิ์ขององค์ประกอบในแต่ละองค์ประกอบ ที่มีค่ามากกว่า 1 จำนวน 19 องค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมได้ ร้อยละ 62.347 ของความแปรปรวนทั้งหมด

1.1 เพื่อให้การแปรความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบสำคัญ (Principal Component Analysis) และหมุนแกนองค์ประกอบหลักแบบ Orthogonal ด้วยวิธี Varimax เพื่อให้ตัวแปรสัมพันธ์กับองค์ประกอบในลักษณะที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.2 การพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ว่าตัวแปรแต่ละตัวควรอยู่ในองค์ประกอบใดนั้น โดยพิจารณาตัวแปรที่มีค่าไอเกนมากกว่าหรือเท่ากับ 1 และเพื่อให้ได้องค์ประกอบที่ชัดเจนจึงใช้เกณฑ์คัดเลือกข้อคำถาม (ตัวแปร) ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .50 ขึ้นไป และจำนวนตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมีตัวแปรไม่ถึง 3 ตัวแปร จึงตัดออกและตั้งชื่อองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้ชัดเจน ได้ 4 องค์ประกอบดังนี้

1.2.1 การเอาใจใส่ในการทำงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ

1.2.2 ตระหนักถึงความสำเร็จของนักเรียน

1.2.3 มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2.4 มุ่งสนองนโยบายองค์กร

2. ผลการศึกษาระดับของการวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับขององค์ประกอบที่แรงจูงใจความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม และรายองค์ประกอบ (N=57)

องค์ประกอบที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู	\bar{X}	S.D.	ระดับองค์ประกอบแรงจูงใจ ความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
การเอาใจใส่ในการทำงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ	4.18	.403	มาก
ตระหนักถึงความสำเร็จของนักเรียน	4.10	.554	มาก
มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.32	.367	มาก
มุ่งสนองนโยบายองค์กร	4.04	.406	มาก
รวม	4.16	.186	มาก

จากตารางที่ 2 การแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับขององค์ประกอบที่แรงจูงใจความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม และรายองค์ประกอบ อธิบายได้ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มีการสังเกตหรือสำเร็จการจัดการเรียนการสอนของเพื่อนครูเพื่อนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนของตนเอง จึงส่งผลแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสูงกว่าข้ออื่นๆ และนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู ได้เข้ารับการพัฒนาเกี่ยวกับแนวทางมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำกว่าข้ออื่น ๆ องค์ประกอบที่ 2 โดยภาพทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู คาดหวังว่าการนำผลตระหนักถึงความสำเร็จโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสูงกว่าข้ออื่นๆ และความคาดหวังการที่ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้งานเกิดความสำเร็จยิ่งขึ้นนั้นจะส่งผลต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ต่ำกว่าข้ออื่นๆ องค์ประกอบที่ 3 โดยภาพทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มีส่วนร่วมกันจัดกิจกรรมและแบ่งงานกันทำเพื่อแสดงถึงการมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันสร้างสรรค์กิจกรรมโดยเน้นการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงส่งผลต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสูงกว่าข้ออื่น ๆ และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สร้างเครือข่ายเกี่ยวกับการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ส่งผลต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่ำกว่าข้ออื่นๆ และองค์ประกอบที่ 4 โดยภาพทุกข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู และผู้บริหารควรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับภาวะการเป็นผู้นำร่วมเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจส่งผลต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสูงกว่าข้ออื่น ๆ และครูมีการจัดกิจกรรมตามนโยบายการบริหารงานของโรงเรียนต่อแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพต่ำกว่าข้ออื่นๆ

ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบแรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู โดยจำแนกเป็นเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานในแต่ละองค์ประกอบ โดยการหาค่า F-test และการทดสอบพหุคูณด้วยวิธีการของ Scheffe พบว่า นักศึกษาประกอบภาคศึกษานียบัตรวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบแรงจูงใจความสำเร็จโดยการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ในองค์ประกอบการมุ่งสนองนโยบายองค์กร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบแรงจูงใจองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การเอาใจใส่ในการทำงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพ คือ การเอาใจใส่ในการทำงานนั้นเป็นตัวสะท้อนของความรักที่นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพครู มีความตั้งใจในการทำงานปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเริ่มจากการสังเกตผู้เรียนและนำไปสะท้อนคิดในการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมไปถึงการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานเป็นทีมโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งในการทำงานเป็นทีมนั้นเป็นขั้นเริ่มต้นของเทคนิคการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ โดยการเอาใจใส่กันต้องเอาใจใส่ทุกคนและงานไปด้วยกัน ร่วมมือร่วมแรงกันในการทำงานนั้นจะทำให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรขึ้น 2) ตระหนักถึงความสำคัญของนักเรียน คือ การมุ่งมั่นเอาใจใส่เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ซึ่งการจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้นั้นต้องเกิดจากการร่วมมือกันของคนทั้งองค์กรและผู้บริหาร โดยครูจะเป็นผู้นำผลมาตระหนักถึงความสำคัญของผู้เรียนในกลุ่มครูด้วยกันจะสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ โดยผู้บริหารและครูทุกคนร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยกัน เพื่อพัฒนาวิชาชีพอย่างเป็นกันเอง สนุกในการทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และมีการคาดหวังว่าการที่ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้งานเกิดความสำเร็จยิ่งขึ้น และสามารถนำมาพัฒนาวิชาชีพได้ แรงจูงใจที่จะทำให้นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครูเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของผู้นั้น คือ ผู้บริหารต้องมีส่วนสำคัญที่ทำให้ครูเกิดความตระหนัก ผู้บริหารต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ 3) มุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานโดยการทุ่มเทในการทำงานเพื่อมุ่งหวังให้เกิดผลสำเร็จ ซึ่งการทุ่มเทในการทำงานนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู และเครือข่ายเกี่ยวกับการเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันจัดกิจกรรมโดยเน้นการปฏิบัติ ซึ่งมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน โดย Greenberg J. and Baron, R.A. (1997) กล่าวว่า ในการทุ่มเทพลังนั้น บทบาทของครูมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะทุกคนจะเกิดความคาดหวังในตัวครูที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ซึ่งตัวของครูมีผลอย่างมากที่จะให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ 4) มุ่งสนองนโยบายองค์กร คือ การปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวงให้ทุกสถานศึกษานำมาปฏิบัติเป็นนโยบายขององค์กรที่นำมาพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยผู้บริหารและครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งนโยบายเป็นระเบียบเป็นการวางแผนให้ครูปฏิบัติงานไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งถ้าองค์กรใดปฏิบัติตามนโยบายทุกอย่าง ก็ทำให้องค์กรนั้นได้รับการยอมรับจากองค์กรอื่น ทำให้องค์กรเกิดความภาคภูมิใจ สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg กล่าวว่า ในปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงานด้านการได้รับการยอมรับนับถือจากบุคคล รอบข้าง หรือได้รับการยกย่องชมเชยในความสามารถ รวมทั้งการให้กำลังใจหรือการแสดงออกอื่นใดที่แสดงให้เห็นถึงการยอมรับในความสามารถ เช่น การยกย่องชมเชยภายในองค์กร ความภาคภูมิใจในอาชีพ การได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และการมีเกียรติ ศักดิ์ศรีในอาชีพ เป็นต้น โดยองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในการสร้างความพึงพอใจในการทำงาน โดยทั้ง 4 องค์ประกอบดังกล่าวล้วนแต่เป็นแรงจูงใจของกระบวนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูทั้งสิ้น

ศึกษาระดับองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 องค์ประกอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dufour (2004) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ (Professional Learning Community: PLC) ไม่ใช่

โปรแกรมหรือหลักสูตร แต่เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดพลังในการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียนทุกระดับ ครูผู้สอนรวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น มากกว่าให้ความสำคัญกับการสอน นอกจากนั้นยังต้องให้ความสำคัญกับการร่วมมือ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จภายใต้เป้าหมายเดียวกัน โดยอาศัยการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูและผู้บริหารด้วยกัน โดย อาศัยจากการที่ครูมีแรงจูงใจที่มากพอจะทำให้การทำให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) เพื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรลักษณ์ ชูกำเนิด เอกรินทร์ สังข์ทอง และชวลิต เกิดทิพย์ (2560) สรุปไว้ว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง และร่วมเรียนรู้ของครู ผู้บริหารและนักการศึกษาบนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่าเป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน ผู้บริหารในฐานะผู้ดูแลสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเพื่อเปลี่ยนคุณภาพตนเองไปสู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขในการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของสมาชิกในชุมชน ซึ่งทั้ง 4 องค์ประกอบ เป็นสิ่งที่ส่งผลให้ครูเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

เปรียบเทียบองค์ประกอบแรงจูงใจขององค์ประกอบแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน พบว่า แรงจูงใจความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำแนกตามเขตพื้นที่ที่ปฏิบัติงานโดยภาพรวมแตกต่างกัน เนื่องจากบริบทของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน มีความแตกต่างกัน ดังนั้น แรงจูงใจในการทำฐานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ของแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน บางโรงเรียนอาจมีแรงจูงใจในการทำที่น้อย ทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ความสำคัญกับการทำ (Professional Learning Community: PLC) น้อยลง โดยบุคลากรทางการศึกษาในแต่ละโรงเรียนจะไม่เห็นความสำคัญของการทำ (Professional Learning Community: PLC) โดยอาจคิดว่าไม่ทำให้เกิดความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ซึ่งทำให้แรงจูงใจในด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานลดน้อยลง อีกทั้งบริบทของผู้เรียนก็มีความสำคัญในการมีแรงจูงใจความสำเร็จในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพราะผู้เรียนกลุ่มที่เราจะพัฒนาเป็นผู้เรียนคนละกลุ่มกัน บางโรงเรียนเป็นเรียนขนาดเล็ก ต้องทำรวมกันทั้งโรงเรียน บางโรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ในกลุ่มสาระของตนเอง ทำให้แรงจูงใจต่อความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Hard (1997) กล่าวไว้ว่า บุคลากรสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองบนความแตกต่างของผู้เรียนและบริบทของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องได้ เพื่อสร้างผลลัพธ์ของการดำเนินงานที่มีประสิทธิผล ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันผ่านการสนทนาในขอบข่ายเรื่องของผู้เรียน การสอนและการเรียนรู้ รวมถึงประเด็นที่น่าสนใจและสภาพปัญหาสามารถนำข้อมูลดังกล่าวหรือแนวคิดที่ได้ไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาในการทำงานของตนเอง ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างสังคมที่มีผู้เชี่ยวชาญหลายระดับและหลายวิชา ช่วยสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเนื้อหาสาระและงานอาชีพของกันและกัน อีกทั้งทำให้ผู้บริหารและเพื่อนครูด้วยกัน เกิดความรักความผูกพันในลักษณะของกลุ่มที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความคิดของตนเองซึ่งกันและกันก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นปัจจัยเกื้อหนุนหรือปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พอใจในการทำงาน และเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรทำชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เป็นวัฒนธรรมองค์กรโดยให้สอดคล้องตามบริบทในแต่ละโรงเรียน
2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรจัดนโยบายเพื่อส่งเสริมเจตคติที่ดีด้านความสำเร็จในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยเน้น 4 องค์ประกอบ
3. ในการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของครู

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบแรงจูงใจแห่งความสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับนักศึกษาหลักสูตรอื่น

บรรณานุกรม

- วรลักษณ์ ชูกำเนิด เอกรินทร์ สังข์ทอง และชวลิต เกิดทิพย์. (2560) รูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่โรงเรียนในประเทศไทยบริบท 21. Hayami Journal 12(2): 123-134.
- วิจารณ์ พานิช (2555) วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สุดเขต เขียวอุไร (2560) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดร้อยเอ็ด. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, จังหวัดสุรินทร์)
- Associates Greenberg, J., Baron, R.A. (1997) Behavior in organizations: Understanding and managing the human side of work. Upper Saddle River, N.J: Prentice Hall.
- DuFour, R. (2004) “What is a professional learning community” Educational Leadership. 61(8), 6-11.
- Fayol, H. (1916). General and Industrial Management. Institute of Electrical and Electronics.
- Hair, J. F. Jr. Black, W. C., Babin, B. J. Anderson, R. E. and Tatham, R. L. (2006). Multivariate data analysis. (6th ed). New Jersey: Prentice Hall.
- Hard, C. (1997). A Study of Cooperative Learning as an Organizational Design in the Acquisition of English as a Second Language in a Third Bilingual Classroom. Dissertation Abstracts International. 58(8): 366-A. Retrieved October 11, 2020, from <http://search.proquest.com/docview/305215601/abstract/9639140D2B051CC A958/1?accountid=31498>.

- Herzberg, H. G. (1959). *The Motivation to work*. New York: John Wiley and Sons.
- Senge P. (1990). *The fifth discipline: The Art and Practice of the Learning Organization*. Century Business. London
- Sergiovanni, T. (1994). *Building community in schools*. San Francisco, CA: Jossey Bass.
- Thompson S. C. (2004). Professional learning communities. Leadership, and student learning. *Research in Middle Level Education Online*, 28(1). Retrieved from <http://www.nmsa.org/Publications/RMLEOnline/tabid/101/Default.aspx>.
- Wiley, S. D. (2001). Contextual effect on student achievement. *School leadership and professional community*. *Journal of Education*.
- Wood, J. C. & Wood, J. M. (2002). *Henri Fayol: Critical Evaluations in Business and Management*. New York: Routle